

SUY NIỆM LỜI CHÚA | CHÚA NHẬT 23 MÙA THƯỜNG NIÊN A

Thầy Mạnh Tử một hôm vì ham chơi bỏ học về nhà. Bà mẹ đang ngồi dệt vải, thấy thế liền lấy dao cắt đứt tấm vải đang dệt dở dang. Thấy mẹ làm thế, thầy Mạnh Tử thắc mắc. Bà mẹ liền nói: Con ơi, việc con bỏ học mà về chẳng khác nào mẹ cầm dao mà cắt tấm vải đang dệt. Nghe thế, thầy Mạnh Tử rất buồn liền xin lỗi mẹ và quyết chí sẽ sửa sai. Quả thật, thầy Mạnh Tử đã không bao giờ tái phạm, rất mực siêng năng và sau này trở thành nhà hiền triết của đất nước Trung Quốc.

Kể lại câu chuyện trên giúp chúng ta thêm một lần nữa thấy rằng, con người kẻ cách này người cách khác đều có những lỗi lầm, sai sót. Tội lỗi đã xâm nhập vào trần gian ngay từ những ngày đầu sau khi nguyên tổ phạm tội. Khuynh hướng xấu cùng những việc làm bất chính đã trở thành bản ngã của con người. Nó không những hiện diện mà còn hoành hành, thao túng và gây ra biết bao tai hoạ. Thánh Phaolô đã cho chúng ta thấy cái tai hại của tội: Vì một người mà tội lỗi đã nhập vào thế gian và bởi tội mà có sự chết. Tuy nhiên, Thiên Chúa đã không muốn để con người chết đi trong tội lỗi của mình. Ngài đã yêu thương và đã hi sinh Con Một Ngài là Đức Kitô cho nhân loại: *“Thiên Chúa đã yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một Ngài cho thế gian để tất cả những ai tin vào Ngài, khỏi phải chết nhưng được sống đời đời”*. Sự hiện diện của Con Thiên Chúa thực sự đem lại một sự đổi mới cho con người: Ngài đến để giải thoát chúng ta khỏi mọi xiềng xích của tội lỗi và ma quỷ. Chính ma quỷ cũng phải thú nhận: Hỡi ông Giêsu Nagiarét, tôi với Ngài có can chi đâu. Ngài đến để tiêu diệt chúng tôi sao?

Cách thế Ngài tiêu diệt ma quỷ và bè lũ của chúng, là tìm cách loại trừ sự dữ, và gieo vào lòng con người tinh thần hi sinh và từ bỏ. Biết bao nhiêu người đã tìm được con đường nơi Ngài để tìm về cùng Thiên Chúa: Như một Giakêu, một Matthêu, một Maria Madalena, một phụ nữ phạm tội ngoại tình. Họ đã trở thành đối tượng của tình Chúa yêu thương: *“Ta đến không phải để huỷ diệt nhưng để cứu sống”*. *“Thầy thuốc đâu cần cho kẻ khoẻ mạnh nhưng cần cho kẻ ốm đau”*. Từ trong tâm trí của Ngài đã thành hình cả một kế hoạch để giải thoát con người: Trước khi về Trời, Ngài đã thành lập Giáo Hội, bao gồm mọi người tin vào Ngài. Họ thuộc đủ mọi tầng lớp, giai cấp, địa vị, quốc gia, tiếng nói. Tất cả đều mang trong mình sứ mạng và ơn gọi hoà bình và yêu thương. Sứ mạng ấy được cụ thể hoá dưới khía cạnh là làm sao cho mọi người nhìn biết Chúa, trở về cùng Chúa. Công cuộc này quan trọng đến nỗi Chúa đã phải trực tiếp để chỉ đạo và coi đó như một bổn phận không thể thiếu của mỗi người Kitô hữu. Bài trích sách tiên tri Ezêkiel đã giúp chúng ta nhìn rõ sứ mạng đó: *“Ta đã làm cho người trở nên người lính canh nhà Israel, người hãy loan báo cho chúng thay Ta: Hỡi kẻ gian ác, người sẽ phải chết. Nếu người không bỏ đường lối mình, người sẽ bị chết trong sự gian ác”*. Nếu trong Ezêkiel Thiên Chúa chỉ nói đến một Israel, một tập thể đã cần phải được nhắc nhở để trở về với Thiên Chúa, từ bỏ việc gian ác. Thì trong Tân Ước, qua Tin Mừng theo thánh Matthêu Ngài còn nói rõ hơn về nhiệm vụ này: *“Nếu người anh em của anh trót phạm tội, thì anh hãy đi sửa lỗi nó”*. Như vậy, không ai trong chúng ta đứng ngoài phần rỗi của người anh em. Tất cả đều có sứ mạng phải làm thánh thiện hoá phần chi thể trong Nhiệm Thể của Chúa Kitô là Giáo Hội.

Nhiệm vụ làm trong sạch hoá, công chính hoá người khác là trách nhiệm của từng người chúng ta. Tuy nhiên để thực hiện lại là một vấn đề rất khó khăn vì bản tính tự nhiên con người ít khi muốn nhìn nhận sai trái của mình. Hơn nữa, từ trong kinh nghiệm, người muốn đóng góp sửa sai cho người

khác cũng rất ngại vì không biết ý kiến của mình có được đón nhận hay sẽ trở thành một tai họa cho mình. Bài học của nguyên tổ ngày xưa khi không một ai nhận lỗi của mình trước mặt Thiên Chúa đã giúp chúng ta hiểu điều ấy. Vì thế, Chúa đã phải đưa ra cho chúng ta những cách thức cụ thể để giúp nhau sửa lỗi: *“Nếu người anh em của anh trót phạm tội, thì anh hãy đi sửa lỗi nó, một mình anh với nó mà thôi. Nếu nó chịu nghe anh, thì anh đã chinh phục được người anh em. Còn nếu nó không chịu nghe, thì hãy đem theo một hay hai người nữa, để mọi công việc được giải quyết, căn cứ vào lời hai hoặc ba chứng nhân. Nếu nó không nghe họ, thì hãy đi thưa Hội Thánh. Nếu Hội Thánh mà nó cũng chẳng nghe, thì hãy kể nó như một người ngoại hay một người thu thuế.”* Thật là tế nhị và khôn ngoan, Chúa dạy chúng ta hãy tỏ ra hiểu biết khi đến giúp người khác sửa sai. Cần kín đáo và khéo léo giữa mình với họ. Sau đó nếu còn khó khăn, hãy nhờ đến những người chung quanh, những bà con, họ hàng quen biết. Sau cùng nếu chưa có kết quả hãy nhờ đến cộng đoàn. Vai trò của cộng đoàn lúc này có tính cách quyết định. Cộng đoàn này không phải là một tập hợp tiếng nói, nhưng là một lời duy nhất của Giáo Hội được nói lên thay cho cộng đoàn. Vì thế, những người nhất định không muốn đón nhận ý kiến cộng đoàn của Giáo Hội, không muốn sửa sai, không muốn trở lại với Chúa, đều bị kể vào những hàng tội lỗi và thu thuế. Nói cách khác, chính việc làm của họ đã tự tách mình ra khỏi sự đùm bọc, yêu thương và giúp đỡ của cộng đoàn. Trái tim Mẹ Giáo Hội luôn rộng mở đối với đoàn con đông đảo. Tuy nhiên, với những đứa con ngỗ nghịch từ chối tình thương và sự bảo bọc thì nó phải nhận lấy những khó khăn và bất hạnh do chính mình gây nên.

Trong nhiều trường hợp, chúng ta phải va chạm với thực tế phũ phàng là chúng ta đã bất lực trong việc dạy dỗ và sửa sai. Với trường hợp khó khăn ấy, ai sẽ giúp đỡ chúng ta, giải quyết cho những bế tắc ấy. Chính Chúa Giêsu hôm nay một lần nữa lại vẽ ra cho chúng ta một bí quyết vạn năng mà sức con người tự nhiên không làm nổi: Thầy bảo thật các con, nếu hai người trong các con, ở dưới đất, mà hiệp lời cầu xin bất cứ điều gì, thì Cha Thầy, Đấng ngự trên trời, sẽ ban cho họ điều đó. Bất cứ điều gì chúng ta xin, Chúa sẽ nhận lời nếu chúng ta biết thực hiện trong sự đoàn kết yêu thương. Đó là hai vế liên kết chặt chẽ với nhau không thể tách rời nhau: Nếu chỉ mình ta cầu xin mà không có sự hiệp ý hiệp lòng của nhiều người thì những lời cầu xin ấy ít có giá trị và hiệu quả. Kinh nghiệm đã minh chứng cho ta thấy điều ấy: khi chúng ta biết kiên tâm cầu nguyện, trong một tâm tình thành tín yêu thương và nhất là có sự góp phần của nhiều người sẽ tạo điều kiện để Chúa thực hiện theo những ý nguyện của chúng ta. Nhìn ra bí quyết linh nghiệm này để chúng ta biết đem áp dụng vào cuộc sống, trong khi làm công tác góp ý, sửa sai, giúp đỡ người khác.

Ta đến để tìm kiếm và cứu chữa những gì đã hư mất. Trước băng hoại, sa ngã của con người, Con Thiên Chúa đã từ bỏ cõi trời để đến giải thoát chúng ta khỏi mọi xích xiềng của ma quỷ, của tội lỗi. Ngài còn mời gọi mỗi người môn đệ là những Kitô hữu hãy nhân rộng tình yêu Ngài để tình yêu ấy được lan toả khắp mọi nơi. Nhiệm vụ cao cả ấy tự sức chúng ta không thể làm được nếu không có sự khôn ngoan khéo léo và giúp đỡ của người chung quanh và cộng đoàn. Cuối cùng như lời Chúa phán: *“Không có Ta các con không làm được gì”*. Thế nên chúng ta biết chạy đến với Chúa, xin mọi người cùng với chúng ta cầu nguyện. Chắc chắn những ước vọng của chúng ta muốn cho những người tội lỗi, trong đó có người thân của ta được trở lại, được biến đổi sẽ được Chúa đoái nghe, nhận lời và đem đến cho con người một cuộc sống an bình và công chính. Amen.